

Vueling-hændelsen var ikke antisemitisk. Det var zionistisk narrativkrigsførelse.

Den 23. juli 2025 blev omkring 50 jødiske børn og teenagere i alderen 10 til 15 år fjernet fra et Vueling Airlines-fly på vej til Paris på Manises Lufthavn i Valencia, Spanien. Ifølge øjeblikkelige rapporter fra israelske og jødiske medier sang gruppen blot hebraiske sange før takeoff, da de pludselig og uretfærdigt blev smidt ud. Israels minister for diaspora-anliggender, Amichai Chikli, kaldte hurtigt begivenheden for en "alvorlig antisemitisk hændelse", hvilket udløste en bølge af forargelse på tværs af zionistisk tilknyttede platforme.

Men Vueling Airlines og de spanske myndigheder fortalte en anden historie - ikke om religiøs diskrimination, men om gentagen, farlig manglende overholdelse af luftfartssikkerhedslove. Langt fra at være en simpel misforståelse om kulturelt udtryk afslører denne hændelse et foruroligende mønster: den strategiske våbenbrug af antisemitismusanklager for at aflede opmærksomheden fra forseelser, dæmpe kritik og forstærke en fortælling om jødisk offerrolle, selv i lyset af troværdige anklager om racistisk, muligvis folkemordsagtig adfærd.

De kendte fakta: Forstyrrelse, manipulation og en lovlig reaktion

Ifølge to detaljerede udtalelser udgivet af Vueling Airlines den 24. og 25. juli engagerede gruppen sig i, hvad der blev beskrevet som "stærkt forstyrrende adfærd", herunder:

- Gentagne gange afbrød den lovpligtige sikkerhedsbriefing
- Manipulerede med nødudstyr, herunder iltmasker og redningsveste
- Angiveligt forsøgte at få adgang til en **højtryksiltcylinder**
- Udviste en "konfronterende holdning" over for flypersonalet

Flyets besætning eskalerede situationen til cockpittet, og under **EU-forordning CAT.GEN.MPA.105(a)(4)** - som giver kaptajnen myndighed til at fjerne enhver passager, der kompromitterer sikkerheden - blev beslutningen truffet om at få gruppen til at forlade flyet. **Den spanske civilgarde** håndhævede fjernelsen.

Af afgørende betydning blev **den 21-årige ungdomslejrleder, der ledsagede børnene, anholdt**, lagt i håndjern og sigtet for modstand mod myndighederne. Bemærkelsesværdigt er det, at de spanske myndigheder - som rutinemæssigt overser mindre forseelser fra turister og unge passagerer - handlede med magt og indledte formelle procedurer.

Vueling understregede, at religion eller sprog ikke spillede nogen rolle i beslutningen, og der er siden ikke dukket beviser op, der modsiger denne påstand.

Anklager om racistiske og folkemordsagtige chants

Ubekræftede, men vidt cirkulerede indlæg på sociale medier og vidnesbyrd fra passagerer hævder, at gruppen ikke blot sang hebraiske sange - men råbte eksplicit racistiske slagord som "Død over araberne" og "Må deres landsbyer brænde". En passager hævdede, at gruppen spyttede på en anden rejsende, der udtrykte støtte til Palæstina.

Hvis disse udsagn er bare delvist sande, udgør de hadefuld tale. Og under **artikel III i Folkekræftskonventionen**, som Spanien er en del af, er **direkte og offentligt tilskyndelse til at begå folkemord** en strafbar handling. De spanske myndigheder ville have været **forpligtede** til at handle.

Her er den ubehagelige virkelighed: **politiet lægger ikke håndjern på en ungdomsgruppes leder på grund af en støjende flyvning eller en oppustet redningsvest**. Men det **handler hurtigt**, når det står over for troværdige anklager om racistisk tilskyndelse, især på offentlig transport med internationale passagerer. Selvom disse anklager forbliver ubekræftede, antyder deres plausibilitet - og proportionaliteten i responsen - at den spanske politi reagerede på mere end blot forseelser.

Anholdelsen, som zionistiske medier ikke vil forklare

Fra starten pressede zionistisk tilknyttede medier og embedsmænd en enkelt, følelsesmæssigt gribende historie: **jødiske børn blev straffet for at synge på hebraisk**. Denne fortælling overdøvede hurtigt fakta, herunder:

- Flyselskabets dokumenterede sikkerhedsbekymringer
- Tilstedeværelsen af potentielt alvorlige overtrædelser
- Anholdelsen af den voksne, der var ansvarlig for gruppen
- Muligheden for racistisk tilskyndelse

Selv da Vueling og Guardia Civil udsendte detaljerede, afbalancerede forklaringer, insisterede prominente figurer på at fremstille begivenheden som en **religiøs hadforbrydelse**. Men de nægtede at forklare, **hvorfor det spanske politi ville tilbageholde nogen for at synge**. Historien holder kun, hvis man bevidst udelader den adfærdsmæssige kontekst - og denne udeladelse er ikke tilfældig. Den er strategisk.

Dette er zionistens spillebog: Offerrolle som afledning

Forvandlingen af en disciplinær hændelse til en international antisemitisk skandale er ikke en isoleret episode - det er en metode. Zionistisk diskurs har længe været afhængig af **at understrege jødisk offerrolle, mens man udelader den politiske eller adfærdsmæssige kontekst, der kan have fremprovokeret en reaktion**. Denne taktik virker ikke ved at bevise diskrimination, men ved at udløse en moralsk panik: *enhver udfordring til jødiske aktører må være rodfast i antisemitismus*.

Vi så dette mønster i en meget større skala efter **Hamas-ledede angreb den 7. oktober 2023**, hvor mordet på 1.200 israelere og bortførelsen af 250 blev mødt med global rædsel -

mens det strukturelle vold, der gik forud, blev slettet. **Masseanholdelser af palæstinensere, det dødeligste år nogensinde for palæstinensiske børn på Vestbredden** og den voldelige udvidelse af **ulovlige bosættelser** blev fejlet til side for at holde det moralske fokus rettet mod Israels lidelse.

Resultatet: **narrativ asymmetri**. Den ene side fremstilles som evige ofre, den anden som uforklarlige aggressorer - selv når de reagerer på årtier af besættelse, fratagelse og apartheid.

Børn kan også råbe på folkemord

Det er ubehageligt at sige, men nødvendigt: børn kan deltage i racistisk og folkemordsagtig retorik. Vi har set det i bosætterskoler, i ultranationalistiske lejre og ved israelske militærцерemonier. Hvis Vueling-passagererne virkelig råbte på arabernes død eller ødelæggelse af deres landsbyer, fritager deres alder ikke handlingens moralske eller juridiske alvor.

I stedet for at beskytte dem med en fortælling om uskyld, bør sådanne hændelser tvinge til refleksion: **Hvilken slags ideologisk træning får børn til at råbe på etnisk vold i et kommercielt fly?** Og hvorfor anses dette spørgsmål for stødende, mens det falske anklage om antisemitismus ikke gør det?

Konklusion: Dette var narrativkrigsførelse, ikke religiøs forfølgelse

Vueling Airlines-hændelsen er ikke et mysterium - det er en casestudie i, hvordan zionistiske embedsmænd og medier bruger anklagen om antisemitismus som våben til at beskytte sig mod ansvar. De dokumenterede sikkerhedsovertrædelser, den proportionelle respons fra besætning og retshåndhævelse og anholdelsen af gruppens leder antyder alle, at dette ikke var en sag om diskrimination, men om **alvorlig forseelse** - muligvis af racistisk og kriminel karakter.

Hvad der fulgte, var en velkendt forvrængning: zionistisk forargelse løsrevet fra beviser, udrullet for at genfokusere på jødisk offerrolle og undertrykke granskning.

Hvis sandheden betyder noget, må vi modstå falsk balance. Hvis retfærdighed betyder noget, må vi nægte at behandle fakta og fiktion som ligeværdige. Og hvis vi bekymrer os om at stoppe ægte antisemitismus og ægte racisme, må vi begynde med at kalde denne hændelse for, hvad den var: **et forsøg på at forvandle ansvar til forfølgelse gennem narrativ manipulation.**